כלל גדול פרק שביעי שבת עד.

אע"ג דאיכא דדמיא לה חשיב ליה כשהם לגמרי בכלל מיסך ומורג ולא חשיב שוכט ומדקדק (ה), והא דלא חשיב שוכט ומדקדק מעע"ג דאיכא דדמיא לה משנינהו למתוויהו כתלוש ומע"ג דמחד גיונו: **וליחשב נמי כופס.** תניון במכתשת להסיר קליפתן דהואי במקדח בסממנין אלא לאו משום דדמיין לה להא נמי מיפרק מלגזום היכא **שכן עני אוכל פתו בלא כתישה:** לכך מע"ג דהואי במקדח ואב מלאכה היא כיון דמגת ליה דש לא מגת לה חוזה וכוכר ומרקד מידוחל דפת גיונו וכיון דהוו במקדח והכא לחמיל בסידוחל דפת תגיונו כדלחמרינן (ע"ב) גבי תופה דה"ל למתני מכשל ולא תופה דלא הוה במקדח אלא משום סדוחל דפת נקט ולחמ הוחל ותופה בפת במכשל בסממנין אבל כתישה עשירים הוא דלחמרי ואכתי לעשות אלא לבו ביום וכי מותר לאפות לבו ביום אלא אמר רב חסדא בורר ואוכל פחות מכשיעור לא יברור ואם בירר חייב חטאת מתקיף לה רב חסדא וכי מותר לאפות לבו ביום וכי מותר לבשל לבו ביום אלא אמר רב חסדא בורר ואוכל פחות מכשיעור בורר ומניח פחות מכשיעור ובשיעור לא יברור ואם בירר חייב חטאת מתקיף לה רב יוסף וכי מותר לאפות פחות מכשיעור אלא אמר רב יוסף א"בורר ואוכל ביד בורר ומניח ביד בקנון ובתמחוי לא יברור ואם בירר פטור אבל אסור ובנפה ובכברה לא יברור ואם בירר חייב חטאת מתקיף לה רב המנונא מידי קנון ותמחוי קתני אלא אמר רב המנונא ב"בורר ואוכל אוכל מתוך הפסולת בורר ומניח אוכל מתוך הפסולת ב"פסולת מתוך אוכל לא יברור ואם בירר חייב חטאת מתקיף לה אביי מידי אוכל מתוך פסולת קתני אלא אמר אביי ג"בורר ואוכל לאלתר ובורר ומניח לאלתר ולבו ביום לא יברור ואם בירר נעשה כבורר לאוצר וחייב חטאת אמרוה רבנן קמיה דרבא אמר להו ד"שפיר אמר נחמני ה"היו לפניו שני מיני אוכלין ובירר ואבל ובירר והניח רב אשי מתני פטור רבי ירמיה מדיפתי מתני חייב רב אשי מתני פטור והא תני חייב לא קשיא הא בקנון ותמחוי הא בנפה וכברה כי אתא רב דימי אמר שבתא דרב ביבי הואי ואיקלעו רבי אמי ור' אסי שדא קמייהו כלבלה דפירי ולא ידענא אי משום דסבר אוכל מתוך פסולת אסור אי משום עין יפה הוא דמכוין חזקיה אמר ו'הבורר תורמוסים מתוך פסולת שלהן חייב לימא קסבר חזקיה אוכל מתוך פסולת אסור שאני תורמוסים דשלקן

(דף יח:) הכורר קטניות ג"ט ג"ס חומרים בורר מוכל ואוכל וב"ה חומרים בורר כדרכו ואמר בגמרא נ"ל כשאוכל מרובה על הפסולת אבל פסולת מרובה על האוכל ד"ה נוטל את האוכל ומניח את הפסולת ואי בפסולת מרובה על האוכל הוי אוכל מתוך פסולת דרך בריה היכי שרי לג"ס הא מיבעי ליה לכרר כדרכו וג"ע ס: **והתניא** חייב. פי' בקונטרס דהיינו בריעתא לעיל ומקשה לר"י ללמאי דמוקמינן לה בנפה וכברה משמע דוקא לבו ביום אבל לאלתר אפי' בנפה וכברה שרי וב"ק (גם זה ס:) משמע דבנפה וכברה אפי' לאלתר אסור כדרכו בקנון ובתמחוי אבל לא בנפה וכברה ולא מפליג בין לאלתר לבו ביום ועוד לכאורה לעולה לעיל הוי כורר לבו ביום כמו לאלתר לאחי וא"כ שרי לעולה בנפה וכברה אפי' לבו ביום ובמתני' דביצה אסר לבו ביום ומלאה לר"י דבריהם לעיל חייי בכורר ביד והכא במוקמי לה בנפה וכברה בריעתא אחריתי היא ואפי' לאלתר חייב משמע מתוך פירוש ר"ח דפירש שיש ג' ליגין בכורר לאלתר דביד מותר לכתחלה בקנון ובתמחוי פטור אבל אסור ובנפה וכברה